

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžf/49/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015200031
Dátum vydania rozhodnutia: 22.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6015200031.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: DREVO DM. s.r.o., so sídlom Š. Moyzesa 299/3, Halič, IČO: 36 389 625, právne zastúpený: Mgr. Alan Zvara, advokát so sídlom: ul. SNP 1/A, Veľký Krtíš, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100304/1/515557/2014 zo dňa 24. novembra 2014, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/10/2015-70 zo dňa 14. marca 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/10/2015-70 zo dňa 14. marca 2016 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením č.k. 24S/10/2015-70 zo dňa 14. marca 2016, podľa § 58 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol návrh žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania.

2. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadosťou - návrhom zo dňa 04.02.2016 požiadal o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozsudku krajského súdu č.k. 24S/10/2015-44 zo dňa 20.11.2015 podľa § 58 a § 204 ods. 3 O.s.p., ktorý návrh odôvodnil pracovnými zmenami na pracovisku právneho zástupcu ako aj sťaženým kontaktom právneho zástupcu s konateľom žalobcu. Uviedol, že doručenie tohto rozsudku nebolo vyznačené do príslušného lehotníka, čo pri objeme spisov pri určitej tolerancii a množstve prijatých písomností možno považovať ako náhodnú zložku, nezavinenu nedostatkami alebo nečinnosťou splnomocneného zástupcu. K návrhu doložil odvolanie a poukázal na to, že v prípade odpustenia zmeškanej lehoty nedôjde k poškodeniu alebo k ujme na právach a postavení žalovaného.

3. Krajský súd mal z obsahu súdneho spisu za preukázané, že rozsudok č.k. 24S/10/2015-44 zo dňa 20.11.2015 bol právnenému zástupcovi žalobcu doručený dňa 14.01.2016 a v zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. zákonná lehota na podanie odvolania uplynula dňa 29.01.2016. Podaním doručeným prostredníctvom e-mailu dňa 04.02.2016, ktoré bolo doplnené predložením jeho originálu dňa 05.02.2016, požiadal žalobca

prostredníctvom svojho právneho zástupcu o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania, ku ktorému doložil aj zmeškaný úkon - odvolanie proti uvedenému rozsudku.

4. Poukazujúc na ustanovenie § 58 ods. 1 O.s.p. mal krajský súd za to, že predmetné ustanovenie umožňuje konajúcemu súdu odpustiť zmeškanie zákonnej lehoty, ktorú právny predpis pre určitý úkon stanovuje a to v prípade, že ju účastník alebo jeho zástupca zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu, návrh na odpustenie zmeškania lehoty bol podaný do 15 dní od odpadnutia prekážky a zároveň bol pripojený zmeškaný úkon. Pojem ospravedlniteľný dôvod zákon presne nevymedzuje a ponecháva na úvahu súdu, čo v konkrétnom prípade po zohľadnení všetkých okolností bude považovať za ospravedlniteľný dôvod - prekážku, ktorá účastníka konania alebo jeho zástupcu vylúčila z vykonania príslušného úkonu v zákonnej lehote. Takýmto dôvodom budú predovšetkým náhle, vážne a ťažko predvídateľné prekážky, ktoré nemožno či už účastníkom alebo jeho zástupcom ovplyvniť. V posudzovanom prípade právny zástupca žalobcu odôvodnil žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty len pracovnými zmenami na svojom pracovisku, sťaženým kontaktom s konateľom žalobcu a nevyznačením doručenia rozsudku do príslušného lehotníka. Podľa krajského súdu uvedené dôvody sú len všeobecné bez bližšej konkretizácie ich príčiny a nie je možné vyhodnotiť ich ako prekážku, ktorá by bola natoľko závažná, že by vylučovala žalobcu resp. jeho právneho zástupcu z vykonania úkonu - podania odvolania, na vykonanie ktorého mal zákonom stanovenú lehotu 15 dní. Dôvody, pre ktoré žalobca zmeškal podanie opravného prostriedku nie sú také, ktoré by objektívne mohli ospravedlniť zmeškanie lehoty. Z ospravedlniteľného dôvodu možno považovať len taký dôvod, ktorý je založený na okolnostiach, ktoré účastník konania alebo jeho zástupca nemohol ovplyvniť, napr. náhla nutná hospitalizácia zástupcu v priebehu plynutia odvolacej lehoty. Týmto dôvodom preto nemôže byť jednoduché opomenutie, nech už je zapríčinené čímkoľvek. S poukazom na uvedené preto krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade nebola splnená zákonná podmienka existencie ospravedlniteľného dôvodu zmeškania lehoty a preto návrh na odpustenie zmeškania lehoty zamietol.

5. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu včas odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a zároveň vyhovel jeho návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania. V dôvodoch odvolania uviedol, že vzhľadom na rozsiahlosť spisového materiálu v jeho daňových veciach mohlo dôjsť k zmeškaniu lehoty a to aj s ohľadom na pracovnú zaneprázdnenosť právneho zástupcu. Vzhľadom na množstvo podaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutí žalovaného zrejme nedopatrením došlo k nepovšimnutiu si lehoty, ktorá bola zákonom daná na podanie odvolania. Zároveň zotrval na dôvodoch, ktoré uviedol v pôvodnej žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty a domnieval sa, že tieto dôvody sú objektívne a ospravedlniteľné.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

7. Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

9. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (piata časť, prvá hlava, § 244 ods. 1 O.s.p.).

10. Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

11. Predmetom odvolacieho konania bolo uznesenie krajského súdu č.k. 24S/10/2015-70 zo dňa 14. marca 2016, ktorým zamietol návrh žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania.

12. Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, odvolacích dôvodov a oboznámení sa so spisovým materiálom najvyšší súd dospel k záveru, že krajský súd o návrhu žalobcu na odpustenie zmeškanej lehoty na podanie odvolania proti rozsudku krajského súdu č.k. 24S/10/2015-44 zo dňa 20.11.2015 rozhodol správne, svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnil, keď sa v odôvodnení vysporiadal so všetkými rozhodnými skutočnosťami. Na správne odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu poukazuje aj odvolací súd s tým, že žalobca v odvolaní proti uzneseniu neuviedol žiadne také odvolacie námietky, ktoré by boli spôsobilé vyvolať zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

15. Podľa § 58 ods. 1 O.s.p. súd odpustí zmeškanie lehoty, ak ju účastník alebo jeho zástupca zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu a bol preto vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí. Návrh treba podať do pätnástich dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť i zmeškaný úkon.

16. Za ospravedlniteľný dôvod zmeškania lehoty možno podľa súdnej praxe považovať napr. náhle ochorenie, úraz, závažné rodinné komplikácie, náhla služobná cesta do zahraničia, a pod, vždy však pod podmienkou, že ich dôsledkom bolo vylúčenie možnosti urobiť úkon. Zákon za relevantný označuje ospravedlniteľný dôvod buď na strane účastníka konania, alebo na strane jeho zástupcu. Podľa názoru odvolacieho súdu pracovné zmeny na pracovisku právneho zástupcu žalobcu a s tým súvisiace prehliadnutie doručenia rozsudku krajského súdu nemožno považovať za náhlu resp. nepredvídateľnú prekážku, brániacu včasnému podaniu odvolania, a ktorej prekážke by nebolo možné prijatím vhodných opatrení na pracovisku právneho zástupcu žalobcu predísť. Aj vo vzťahu k tvrdeniu právneho zástupcu o sťaženom kontakte s konateľom žalobcu je potrebné uviesť, že ide iba o všeobecné a dôkazmi nepodložené tvrdenie, v ktorom navyše absentuje zdôvodnenie príčinnej súvislosti medzi touto skutočnosťou a oneskorené podaním odvolania. Najvyšší súd nepovažoval za objektívnu prekážku znemožňujúcu včasné podanie odvolania ani zvýšenú pracovnú zaťaženosť právneho zástupcu žalobcu v súvislosti s viacerými prebiehajúcimi konaniami a s tým súvisiacim množstvom podaní, ktoré mal právny zástupca žalobcu vybaviť. Právny zástupca žalobcu vzhľadom na svoju odbornú kvalifikáciu mal vedieť, že z dôvodu prevzatia väčšieho množstva súdnych sporov a nutnosti prípravy niekoľkých podaní bude potrebné venovať i zvýšenú pozornosť plynutiu lehôt na podanie odvolania. Nakoľko pre dodržanie primeranej opatrnosti pri postupe právneho zástupcu žalobcu bolo potrebné, aby za účelom zabezpečenia včasného podania odvolania vykonal náležité opatrenia, opomenutie vykonania týchto opatrení, ktoré by boli v súlade s primeranou mierou opatrnosti s poukazom na vyššie uvedené okolnosti, nie je možné v danej súvislosti považovať za objektívnu príčinu zmeškania lehoty.

17. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e príпустný opravný prostriedok.